

BELGISCHE SENAAT**ZITTING 1992-1993**

14 OKTOBER 1992

Ontwerp van wet tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld

AMENDEMENTEN**INHOUD**

Nrs.	Bladz.
3 Amendement van de heer de Donnée . . .	2
4 Amendement van de heer Cooreman . . .	3

SENAT DE BELGIQUE**SESSION DE 1992-1993**

14 OCTOBRE 1992

Projet de loi relatif à la prévention de l'utilisation du système financier aux fins du blanchiment de capitaux

AMENDEMENTS**SOMMAIRE**

N ^{os}	Pages
3 Amendement proposé par M. de Donnée . . .	2
4 Amendement proposé par M. Cooreman . . .	3

R. A 16021*Zie:*

Gedr. St. van de Senaat:
468 (B.Z. 1991-1992):

Nr. 1: Ontwerp van wet.
Nr. 2: Verslag.

R. A 16021*Voir:*

Documents du Sénat:
468 (S.E. 1991-1992):

N° 1: Projet de loi.
N° 2: Rapport.

3. — AMENDEMENT VAN DE HEER de DONNEA

Art. 20

Dit artikel aan te vullen als volgt:

«Blijkt de te goeder trouw verstrekte inlichting onjuist te zijn en ontstaat uit een dergelijke verklaring schade, dan is de staat aansprakelijk voor de geleden schade.

De Koning bepaalt de nadere regels voor de schadeloosstelling.»

Verantwoording

Het ontwerp legt een aantal nieuwe verplichtingen op aan de beoogde instellingen en personen. De niet-naleving van die verplichtingen zou de betrokkenen in een moeilijke situatie brengen ten opzichte van artikel 505, 2°, van het Strafwetboek, dat de grondslag vormt voor de bestrafing van het witwassen van geld in het Belgisch recht. Wanneer er twijfel rijst over de wettigheid of de doorzichtigheid van een te verrichten financiële transactie, zullen de door het ontwerp beoogde instellingen niet aarzelen om de bedoelde transactie bekend te maken, zelfs wanneer het maar om een vaag vermoeden van onwettigheid gaat. De medewerking van die instellingen bij het opsporen van georganiseerde criminele activiteiten en van de daders is zo onontbeerlijk dat het vanzelfsprekend is dat elke inlichting die te goeder trouw wordt verstrekt maar naderhand onjuist blijkt te zijn, niet kan leiden tot enige vorm van aansprakelijkheid van degene die aan de transactie ruchtbaarheid heeft gegeven.

In het ontwerp wordt echter nergens rekening gehouden met de vaak zeer nadelige gevolgen die het te goeder trouw verstrekken van een onjuiste inlichting overeenkomstig de artikelen 12 tot 15 van het ontwerp, kan hebben voor degenen die er het slachtoffer van zijn. Wij herinneren eraan dat in geval van vermoeden, de beoogde financiële transactie kan worden opgeschort met alle nadelige commerciële, economische of sociale gevolgen vandien: aanrekening van verwijlrenten, gemiste transacties, eventueel faillissement...

Het hoeft dan ook geen betoog dat de opening van een gerechtelijk onderzoek ingevolge het verstrekken van informatie door een van de in artikel 2 beoogde instellingen de aangeklaagde persoon in een ongunstig en betreurenswaardig daglicht kan plaatsen.

Het ontwerp bevat geen bepalingen met het oog op de schadeloosstelling aan de slachtoffers van een onjuiste informatieverstrekking. De tekst moet dus worden aangevuld om die schadeloosstelling te regelen. Daar de in artikel 2 beoogde instellingen en personen die de nadelige informatie te goeder trouw hebben verstrekt hiervoor niet in aanmerking komen, moet de Staat de gewenste schadeloosstelling op zich nemen. In Frankrijk, waar de Europese richtlijn betreffende het witwassen van geld in het Franse recht werd omgezet, voorziet de wet uitdrukkelijk in een soortgelijke schadeloosstelling door de Staat.

3. — AMENDEMENT PROPOSE PAR M. de DONNEA

Art. 20

Compléter cet article par ce qui suit:

«Si l'information divulguée de bonne foi s'avère erronée et qu'un préjudice résulte directement d'une telle déclaration, l'Etat répond du dommage subi.

Le Roi arrête les modalités de cette indemnisation.»

Justification

Le projet impose aux organismes et personnes qu'il concerne des obligations nouvelles. Leur non-respect pourrait les placer en situation délicate au regard de l'article 505, 2°, du Code pénal qui constitue la base de la répression du blanchiment en droit belge. Dès lors, en cas de doute sur la légalité ou la transparence d'une opération financière à réaliser, les organismes visés par le projet n'hésiteront pas à divulguer l'opération envisagée, même si le soupçon d'illégalité est ténu. La collaboration de ces organismes dans le cadre de la recherche des actes de grande criminalité et de leurs auteurs est à ce point indispensable qu'il se conçoit parfaitement que toute information divulguée de bonne foi, mais qui s'avérerait par la suite erronée, ne puisse entraîner aucune forme de responsabilité dans le chef de celui qui a procédé à la divulgation.

Cependant, le projet ne tient nullement compte des conséquences parfois fort préjudiciables que pourrait entraîner pour ceux qui en sont les victimes la transmission de bonne foi d'une information inexacte faite conformément aux articles 12 à 15 du projet. Faut-il rappeler que, en cas de soupçon, l'opération financière envisagée peut être suspendue, avec toutes les conséquences commerciales, économiques ou sociales préjudiciables qui peuvent en découler: déflation d'intérêts de retard, marché d'affaires raté, mise en faillite éventuelle...

Faut-il insister sur le fait qu'une mise à l'information judiciaire résultant d'une divulgation par un des organismes visés à l'article 2, peut placer dans une situation de publicité regrettable et préjudiciable la personne qui fait l'objet de la dénonciation.

Le projet ne prévoit rien pour indemniser les victimes d'une divulgation erronée. Il convient donc de compléter ce texte pour organiser cette indemnisation. Celle-ci ne pouvant être le fait des organismes et personnes visés à l'article 2 qui auraient procédé de bonne foi à la divulgation préjudiciable, il faut bien que ce soit l'Etat qui prenne en charge l'indemnisation souhaitée. La loi française actuelle qui a transposé en droit interne la directive européenne relative au blanchiment des capitaux organise expressément semblable indemnisation par l'intermédiaire de l'Etat.

François-Xavier de DONNEA.

4. — AMENDEMENT VAN DE HEER COOREMAN

Art. 11

In § 1 van dit artikel tussen het woord « autoriteit » en het woord « ingesteld » in te voegen de woorden « met rechtspersoonlijkheid ».

Verantwoording

Ten einde aan de cel voor financiële informatieverwerking de onafhankelijkheid te verzekeren die nodig is voor het uitvoeren van haar opdracht, inzonderheid inzake haar organisatie (beheer van haar budget, van haar personeel, enz.) en haar werking, dient haar de rechtspersoonlijkheid te worden verleend.

Etienne COOREMAN.

4. — AMENDEMENT PROPOSE PAR M. COOREMAN

Art. 11

Au § 1er de cet article, entre le mot « administrative » et le mot « chargée », insérer les mots « dotée de la personnalité juridique ».

Justification

Afin d'assurer à la cellule de traitement des informations financières l'indépendance nécessaire à l'exercice de sa mission, notamment au niveau de son organisation (gestion de son budget, de son personnel, etc.) et de son fonctionnement, il convient de la doter de la personnalité juridique.